

[Justitsministeren.]

Selskaberne indarbejdet en vis Praksis, de har visse trykte Vilkaar i deres Policer, som det selvfølgelig altid er kedeligt at skulle forandre, og det bliver en nødvendig Følge af Loven, at en Mængde af de Paragraffer, der findes i Policerne, falder bort, nogle, fordi de er overflødige, andre, fordi de er forkerte. Det vil altsaa kræve et vist Arbejde af Selskaberne, men det forekommer mig, at det vil være et Arbejde, vi alle vil faa Nytte af, thi fremtidig vil det blive let for os at lade os forsikre og gennemgaa Policerne. Vi vil ikke faa de mange Paragraffer at læse igennem, idet vi har Loven som udfyldende. I Tilfælde, hvor Lovens Regler er deklaratoriske, kommer de til at gælde saaledes, og hvor de er præceptive, kommer de absolut til at gælde.

Overfor det ærede 6te Medlem for 4de Kreds (H. P. Johansen) skal jeg sige, at jeg forstaar godt hans Betragtning, at hvis Reglerne var præceptive, var der for saa vidt en større Garanti for Borgerne. Men naar de er præceptive, kan de ikke fraviges, selv om der i det enkelte Tilfælde var god Grund til at gøre det. De deklaratoriske Regler har den store Betydning, at vil Selskaberne ikke gaa ind paa disse Regler, maa de lade trykke en hel Del Betingelser i Policerne, men de skal nok blive Genstand for Diskussion i Pressen og indenfor sagkyndige Kredse, saa hvis der er noget, der er uholdbart, skal det nok blive undergivet en kraftig Kritik. Det ærede Medlem paaberaabte sig, at Agenter, naar de kom ud, var meget veltalende. Men hvis Agenten vil have indført en speciel Regel, som ikke staar i det trykte, der forud har været bekendt, maa han udtrykkelig gøre vedkommende opmærksom paa det, og saa maa det dog overlades til vedkommende, om han vil gaa ind paa det eller ikke. Vi maa heller ikke være saa bange for at skulle blive overtalt i disse Tilfælde.

Det ærede Medlem var inde paa Sprogbrugen, han mente, at Formuleringen ikke altid var god. Det ærede Medlem ironiserede navnlig over § 1, 1ste Stykke, og nævnte oven i Købet, at han havde henvendt sig til mange fornuftige og dygtige Mennesker angaaende Forstaaelsen af denne Paragraf, og at det endelig var lykkedes ham at finde en Formulering, som er bedre. Jeg er paa Forhaand rede til paa alle de Steder, hvor man kan finde en bedre Formulering, at give min Tilslutning dertil — Sagen skal ikke paa nogen Maade drukne Formaliteter. Derimod maa jeg erklære

mig ude af Stand til at modtage den gode Formulering, som det ærede Medlem nu har fundet paa, thi derved kommer det ærede Medlem i Strid med Lovens Tanke. Dette er nemlig ikke en Lov om Forholdet mellem Forsikringstager og Forsikringsgiver, saaledes som det staar defineret i § 2, det er en Aftalelov mellem den, der driver en saadan Forretningsvirksomhed, Forsikringsvirksomhed, og en anden. Hvis f. Eks. det ærede Medlem og jeg bliver enige om, at jeg skal forsikre det ærede Medlem for et eller andet, eller det ærede Medlem forsikre mig for et eller andet, gælder Lovens Regler ikke. De gælder altsaa ikke altid mellem Forsikringstager og Forsikringstager, men kun, hvor det er en erhvervsmæssig Virksomhed, der er udøvet. Derfor tror jeg, det er farligt at være alt for skarp, selv om Formuleringen undertiden forekommer lidt knudret, for den bliver derved ogsaa klarere.

Det Spørgsmaal, der blev rejst af det ærede 6te Medlem for 4de Kreds (H. P. Johansen) og af det ærede 18de tingvalgte Medlem (Zahle) om Kontrol med Forsikringsvirksomheder, skal jeg lade gaa videre til vedkommende Minister, og jeg haaber, jeg skal kunne give Oplysning i Udvalget om, hvorledes det gaar med et saadant Lovforslag.

Ellinger: Jeg tror alligevel, naar det kommer til Stykket, at den højtærede Minister ikke er uenig med mig i de fleste af de Betragtninger, jeg anstillede. Det Eksempel, som Ministeren anførte, med en midlertidig Flytning af Forsikringsgenstanden, at man flytter f. Eks. til et Badested, angaar jo et enkelt Tilfælde. Hvor mange Mennesker kan flytte paa Badested, som Ministeren kan det, og som jeg kan det? Det er dog kun faa. Det ser unægtelig underligt ud, at naar man flytter en Ting permanent hen til et andet Sted, oprettholdes Selskabets Forpligtelse; flytter man derimod Tingen midlertidig derhen, indskrænkes den væsentligt, og man kommer ikke bort fra dette, at der er god Mulighed for den, der har foretaget en midlertidig Flytning, til i mange Tilfælde at erklære det for at være en permanent Flytning, selv om man nok kan sige, at den paagældende ikke permanent vil opholde sig paa et Badested. Ministeren vil utvivlsomt ogsaa give mig Ret i det, jeg udtalte med Hensyn til urigtige Oplysninger til Selskabet, det urimelige, der er i, at et Selskab ikke skulde kunne opsigte en Forsikring, naar det godtgøres, at de Oplysninger, som